

I.M.K.A.Ω.M.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

Αποστολικοί Αντίλαλοι

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

Τηλ. 2108027738, email: agioi.apostoloi@gmail.com

www.agioiapistoloi.gr

Κυριακή 30 Αυγούστου 2026

Αγίου Αλεξάνδρου

Άγιοι Αλέξανδρος, Ιωάννης και Παύλος ο νέος,
Πατριάρχες Κωνσταντινούπολης, Όσιος Φαντίνος
θαυματουργός, Όσιος Σαρματάς

Έτος: 19 - Αριθμός τεύχους: 834

Αγίου Αλεξάνδρου

Απόστολος: Πρὸς Κορινθίους Α', ιστ' 13-24 - Ευαγγέλιο: Κατὰ Ματθαῖον ΚΑ', 33-42

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη, θεολόγου

«Ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς» (Ματθ. 21,44).

Ένα σημαντικό μέρος της όλης διδασκαλίας του Ιησού αποτελούν οι παραβολές, διηγήσεις από την καθημερινή ζωή, οι οποίες φανερώνουν με εντυπωσιακό τρόπο κάτι ξεχωριστό

για τη Βασιλεία του Θεού. Αποκαλύπτουν πολύ παραστατικά νέες μοναδικές αλήθειες για τον Θεό και τον άνθρωπο. Αμφισβητούν τις συμβατικές υπάρχουσες καταστάσεις και απογυμνώνουν την ανεπάρκειά τους. Αναδεικνύουν τρόπους και δυνατότητες νέας ζωής.

Το απόσπασμα του Ευαγγελίου, που διαβάσαμε σήμερα, είναι από τα πιο θεμελιωτικά, όσον αφορά τη σχέση μας με το Θεό. Περιγράφει ότι ένας άρχοντας, έφτιαξε ένα χωράφι με κλήματα και το έδωσε σε μερικούς γεωργούς και τους είπε να εργαστούν σ' αυτό, και μετά έφυγε: «**καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν**» (Ματθ. 21,33). Απεδήμησε, δε σημαίνει πέθανε, ούτε εξαφανίστηκε. «Απεδήμησεν» σημαίνει ότι πήγε κάπου αλλού. Δηλαδή, έπαψε να είναι ορατός στα μάτια μας. Και

από αυτό το σημείο ξεκινάει η ουσιαστική διήγηση, που περιγράφει τη σχέση που έχει ο Θεός με τους ανθρώπους. Τη ζωή μας τη χρωστάμε σ' Αυτόν. Αυτό είναι το χωράφι, το οποίο έφτιαξε Εκείνος. Και από το σημείο αυτό ξεκινάει η τραγωδία και το μεγαλείο. Όταν ο Χριστός είπε την παραβολή αυτή των κακών γεωργών, κατάλαβαν οι Φαρισαίοι, ότι γι' αυτούς λέχθηκε: **«Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει»** (Ματθ. 21,45) και εξοργίστηκαν. Έβραζαν από θυμό. Ήθελαν να συλλάβουν τον Ιησού και να Τον θανατώσουν. Γιατί θίχτηκαν από την παραβολή οι Φαρισαίοι; Διότι ο Χριστός τους παρομοίωσε με τους κακούς γεωργούς. Τι έκαναν οι κακοί γεωργοί της παραβολής; Ο Κύριός τους, το αφεντικό τους, τους τοποθέτησε στον αμπελώνα του. Εκείνοι τον νόμισαν για δικό τους. Σαν είδαν ύστερα από χρόνια τους απεσταλμένους του κυρίου τους, τους κακοποίησαν. Άλλον τον έδειραν, άλλον τον λιθοβόλησαν, άλλον τον σκότωσαν. Το ίδιο έκαναν και στους δούλους του Κυρίου της δεύτερης αποστολής. Είχαν κι αυτοί την ίδια τύχη. Επιτέλους ο κύριος, που ήθελε οπωσδήποτε να διορθώσει τους αντάρτες γεωργούς, αποφάσισε να στείλει τον ίδιο του τον γιο. Θα ντραπούν, σκέφτηκε, το γιο μου: **«Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου»** (Ματθ. 21,37). Τότε όμως ήταν, που οι κακοί γεωργοί έγιναν θηρία. Έδωσαν το σύνθημα, Αυτός είναι ο κληρονόμος, εμπρός να Τον φονεύσουμε, για να ξεμπερδεύουμε μια για πάντα: **«Δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ»** (Ματθ. 21,38).

Το εγκληματικό τους σχέδιο εκτελέστηκε. Ασυγκράτητοι στο κακό. Και ρωτάει ο Χριστός τους ακρατές της παραβολής: **«Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;»** (Ματθ. 21,40). Η απάντηση ήλθε αυθόρμητη. Με σκληρό θάνατο θα εξοντώσει τους κακούς γεωργούς, που σφετερίστηκαν ξένη περιουσία. Όσο για το αμπέλι αυτό δε θα πάει χαμένο. Θα το δώσει σε άλλους, που θα εκτιμήσουν την αξία του και αποδώσουν τους καρπούς τον κατάλληλο καιρό: **«Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν»** (Ματθ. 21,41).

Όλη αυτή η διήγηση μάς δίδεται ως ευκαιρία ερμηνείας και νοηματοδότησης της παραβολής. Η παραβολή αναφέρεται στο σχέδιο της Θείας Οικονομίας για τη σωτηρία του ανθρώπου και του κόσμου

ολόκληρου. Οι άνθρωποι όμως αντιδρούν βίαια στις ενέργειες του Θεού και, εκ πρώτης όψης, φαίνεται να αποτυγχάνει το σχέδιο αυτό της σωτηρίας. Ο Θεός είναι ο ιδιοκτήτης του αμπελώνα, ο Δημιουργός και Κύριος της κτίσης και του ανθρώπου. Ο λαός των Ιουδαίων είναι ο αμπελώνας. Γεωργοί είναι πρεσβύτεροι του λαού, Αρχιερείς και Γραμματείς. Ο Καιρός της συγκομιδής των καρπών είναι η παρουσία και ο ερχομός των προφητών, τους οποίους απέστειλε κατά καιρούς ο Θεός για να ζητήσουν καρπούς, τα έργα των ανθρώπων. Ο Κύριος του αμπελώνα, ο Θεός αποφασίζει να στείλει τον Υιό Του, μήπως οι γεωργοί «Έντραπήσονται» αυτόν. Η συμπεριφορά των γεωργών, όπως είδαμε, ήταν τέτοια όπου όχι μόνο δεν ντράπηκαν την αξία Του, αλλά και Τον σταύρωσαν, αφού Τον οδήγησαν έξω από τον αμπελώνα, δηλαδή από την πόλη της Ιερουσαλήμ.

Φιλοτέχνησε ένα σκίτσο ο Χριστός με την παραβολή των κακών γεωργών. Ταίριαζε απόλυτα στους Φαρισαίους και τους αρχιερείς των Ιουδαίων. Τελικά φάνηκαν ανάξιοι της ιδιαίτερης αγάπης του Θεού. Πού βλέπουμε αυτή την αγάπη του Θεού στους Ιουδαίους; Τους φύτεψε αμπελώνα. Αμπέλι του Θεού βέβαια είναι όλος ο κόσμος. Δεν είναι ο κόσμος φυτεμένος από τύχη. Είναι φυτεμένος από την αγάπη και τη σοφία του Θεού. Ευλογημένο αμπέλι του Θεού οι Ισραηλίτες, έπρεπε να αποδίδουν καρπούς πίστης. Αυτοί όμως ήταν γεμάτοι από φθόνο και κακία. Η κακία τους φάνηκε κυρίως στους απεσταλμένους του Θεού. Ποιον προφήτη έστειλε ο Θεός και δεν τον κακοποίησαν οι Ιουδαίοι; Η κακία των κακών γεωργών κορυφώθηκε στη στάση, που έδειξαν στον Υιό της Βασιλείας, στο μονογενή Υιό, που έγινε ο αποσταλμένος του Θεού Πατέρα στη γη. Φάνηκαν οι Ιουδαίοι ανάξιοι της ιδιαίτερης αγάπης του Θεού. Γι' αυτό το αμπέλι της σωτηρίας ο Θεός το εμπιστεύτηκε σε άλλους. Σε μάς τους χριστιανούς. Οι Εβραίοι δεν πίστεψαν στον Ιησού Χριστό. Εμείς πιστέψαμε, αλλά χρειάζεται προσοχή, γιατί και σήμερα υπάρχουν κακοί γεωργοί.

Ο νέος Αμπελώνας του Κυρίου είναι η Εκκλησία του Χριστού. Κλήματα καρποφόρα είναι οι πιστοί, αδιακρίτως θέσης, φυλής και καταγωγής. Γεωργοί είναι οι αρχιερείς μας και οι ιερείς, οι τελεσιουργοί των μυστηρίων του Χριστού, οι φορείς και ματαλαμπαδευτές των δωρεών του Αγίου Πνεύματος. Είναι οι ποιμένες και οι διδάσκαλοι, οι πνευματικοί ηγέτες.

Είναι εκπρόσωποι του Κυρίου μας και καθοδηγητές στις χαλεπές μέρες που ζούμε. Αλλά όσο κι αν ο Χριστός πολεμείται, και αυτό γίνεται από πολλούς σήμερα, Εκείνος ζει και διαμένει κοντά μας. Είναι Εκείνος που φύτεψε το αμπέλι της σωτηρίας και το πότισε με το πανάγιο Αίμα Του. Αν κι εμείς φανούμε ανάξιοι, σε άλλους θα παραχωρήσει τη σωτηρία, τη Βασιλεία Του: **«Ἀρθήσεται ἀφ’ ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς»** (Ματθ. 21,44). Ο Χριστός είναι ο Θησαυρός που θα φύγει από τα δικά μας χέρια, αλλά θα βρεθούν άλλα χέρια να Τον δεχτούν και άλλες καρδιές να Τον αγκαλιάσουν. Ο Χριστός είναι η Εκκλησία. Άλλοι θα μπουν στην Εκκλησία Του. Εμείς θα βρεθούμε έξω, αφού δε θέλουμε την Εκκλησία του Σταυρού και της Ανάστασης.

Εμείς οι χριστιανοί, τώρα, πρέπει να ανακαλύψουμε, πίσω απ’ όλα αυτά τα λόγια, το μυστήριο ότι το χωράφι τελικά είναι η καρδιά μας! Ότι η καρποφορία αφορά εμάς! Ότι για να καταλάβουμε τη σχέση μας με το χωράφι και με τον δωρητή και Δημιουργό του αμπελώνα, θα πρέπει να Τον αγαπάμε, αλλά όχι να Τον φοβόμαστε σαν ελεγκτή. Και να καταλάβουμε ότι, για να θεμελιωθεί κάτι στη ζωή μας, πρέπει το θεμέλιο που θα βάλουμε να είναι το πρόσωπο του Χριστού.

Ας μεταφέρουμε το βασικό μήνυμα της περικοπής στην εποχή μας. Το παράδειγμα του παλαιού Ισραήλ δείχνει με σαφήνεια ότι ο Θεός δε δεσμεύεται με κανένα σχήμα μέσα στην ιστορία. Φανερώνει την αγάπη Του και παρέχει τις δωρεές και τα αγαθά Του, αλλά και αποδοκιμάζει αυτούς, που με τη σκληρόκαρδη στάση τους, εμποδίζουν τους ανθρώπους να τα καρπωθούν. Ο Θεός μπορεί σε κάθε στιγμή να καταργήσει και τους χριστιανούς γεωργούς, αν μιμηθούν τη διαγωγή εκείνων και να ενεργήσουν με διαφορετικό τρόπο μέσα στον Αμπελώνα Του από αγάπη για τους ανθρώπους. Το έργο της Θείας αγάπης συνεχίζεται πέρα και πάνω από τα ανθρώπινα κριτήρια. Όποιοι αρνούνται να βοηθήσουν στο έργο Του ή και το εμποδίζουν, δεν θα το ματαιώσουν ποτέ. Ο Χριστός είναι ο θεμέλιος λίθος της Εκκλησίας και το κριτήριο της νέας ζωής. Η παραβολική διήγηση δεν δηλώνει μόνο τους Ιουδαίους, αλλά υπαινίσσεται και τους πιστούς, τους αθετούντες τα Θεία εντάλματα και άγια προστάγματα του Χριστού.

ΑΜΗΝ!